

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un singur motiv de recurs.

Recurenta susține că prin crearea unui test economic nou care trebuie aplicat atunci când se stabilesc sumele care trebuie recuperate de la beneficiarii unui ajutor de stat care constă într-o măsură fiscală care stabilește o rată mai redusă [a taxei pe transportul aerian] în raport cu o rată standard, Tribunalul a încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE și articolul 14 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 119, p. 30.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (Letonia) la 13 aprilie 2015 – Procedură penală împotriva Aleksandrus Rankus și Jurijus Vasiļevičus

(Cauza C-166/15)

(2015/C 205/29)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

Părțile din procedura principală

Inculpați: Aleksandrs Ranks și Jurijus Vasiļevičs

Alte părți în cauză: Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra, Microsoft Corporation

Întrebările preliminare

- 1) O persoană care a achiziționat un program pentru calculator cu licență „second hand”, inscripționat pe un disc care nu este original, care funcționează și care nu este folosit de niciun alt utilizator, poate, în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2009/24 ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului, să invoce epuizarea dreptului de a distribui un exemplar (copie) al respectivului program, pe care primul dobânditor l-a achiziționat de la titularul drepturilor prin intermediul discului original, în condițiile în care discul s-a deteriorat, iar primul dobânditor a șters exemplarul său (copie) și nu îl mai folosește?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, o persoană care poate invoca epuizarea dreptului de a distribui un exemplar (copie) al programului pentru calculator are dreptul să revândă respectivul program unui terț pe un disc care nu este cel original, în sensul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2009/24?

⁽¹⁾ Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 111, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen (Suedia) la 21 aprilie 2015 – Borealis AB și alții/Naturvårdsverket

(Cauza C-180/15)

(2015/C 205/30)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamante: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Pârâtă: Naturvårdsverket

Întrebările preliminare

1. La calcularea factorului de corecție transsectorial pentru sectorul industrial, este compatibilă cu articolul 10a alineatele (1) și (4) din directiva privind comercializarea⁽¹⁾, atribuirea tuturor emisiilor provenite din incinerarea gazelor reziduale pentru producerea de energie electrică în fondul de licitație, iar nu în Industritaket [(plafonul pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor; denumit în continuare „plafonul industriei”)], în pofida faptului că emisiile generate de gazele reziduale îndeplinesc condițiile pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor în conformitate cu articolul 10a alineatul (1) din directiva privind comercializarea?
2. La calcularea factorului de corecție transsectorial pentru sectorul industrial, este compatibilă cu articolul 10a alineatele (1) și (4) din directiva privind comercializarea, atribuirea tuturor emisiilor provenite din producția de căldură în instalații de cogenerare pentru a fi livrate ulterior în [...] instalații [incluse în sistemul de comercializare a cotelor de emisie („instalații SCE”)]] în fondul de licitație, iar nu în plafonul industriei, în pofida faptului că emisiile provenite din producția de căldură îndeplinesc condițiile pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor în conformitate cu articolul 10a alineatul (4) din directiva privind comercializarea?
3. În cazul unor răspunsuri negative la prima și a doua întrebare, este corectă în acest caz calcularea ponderii industriilor (34,78 %) din emisiile totale în perioada de referință?
4. Decizia 2013/448/UE a Comisiei⁽²⁾ este nevalidă și contrară articolului 10a alineatul (5) al treilea paragraf din directiva privind comercializarea, întrucât calcularea de către Comisie a plafonului industriei presupune ca un factor de corecție transsectorial să fie aplicat în mod obligatoriu în loc de a fi aplicat „dacă este cazul”?
5. Produsul de referință pentru metal lichid a fost stabilit în conformitate cu articolul 10a alineatul (2) din directiva privind comercializarea pe baza faptului că, pentru definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință ex ante, punctul de plecare trebuie să îl constituie performanța medie a 10 % dintre cele mai eficiente instalații din sectorul relevant?
6. În ceea ce privește alocarea cu titlu gratuit a cotelor pentru exportul de căldură către gospodării private, se încalcă articolul 10a alineatul (4) din directiva privind comercializarea în cazul în care nu se realizează alocarea de cote gratuite pentru căldura exportată către gospodăriile private?
7. În cazul cererilor de alocare cu titlu gratuit a cotelor, este conform cu anexa IV la Decizia 2011/278/UE a Comisiei⁽³⁾, modul în care a procedat Naturvårdsverket (Agenția de protecție a mediului din Suedia), care nu a indicat toate emisiile de gaze cu efect de seră provenite din producția de căldură exportată către gospodării private?
8. La alocarea de cote cu titlu gratuit pentru exportul de căldură către gospodăriile private, se încalcă articolul 10a alineatele (1) și (4) din directiva privind comercializarea și articolul 10 alineatul (3) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei dacă nu se acordă cote cu titlu gratuit suplimentare în cazul emisiilor generate de combustibilii fosili care depășesc cotele alocate pentru căldura exportată către gospodării private?
9. În ceea ce privește cererile de alocare de cote cu titlu gratuit, este conform cu anexa IV la Decizia 2011/278/UE a Comisiei, modul în care a procedat Naturvårdsverket, atunci când a ajustat cifrele dintr-o cerere astfel încât emisiile de gaze cu efect de seră susceptibile să fie atribuite incinerării de gaz rezidual sunt asimilate celor susceptibile să fie atribuite incinerării gazelor naturale?
10. Articolul 10 alineatul (8) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei presupune că un operator nu poate obține o alocare de cote cu titlu gratuit în cazul consumului de căldură dintr-o subinstalație a căldurii de referință produse într-o altă subinstalație a combustibilului de referință?
11. În cazul unui răspuns afirmativ la a zecea întrebare, articolul 10 alineatul (8) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei este contrar articolului 10a alineatul (1) din directiva privind comercializarea?

12. La alocarea de cote cu titlu gratuit pentru consumul de căldură, se încalcă directiva privind comercializarea, Documentul de orientare nr. 2 și Documentul de orientare nr. 6 în cazul în care în cadrul evaluării se ține seama de sursa de căldură care produce căldura consumată?
13. Decizia 2013/448/UE a Comisiei este nevalidă și incompatibilă cu articolul 290 TFUE și cu articolul 10a alineatele (1) și (5) din directiva privind comercializarea pentru motivul că modifică metoda de calcul stabilită la articolul 10a alineatul (5) al doilea paragraf literele (a) și (b) din directiva menționată prin faptul că exclude din baza de calcul emisiile care sunt cauzate de incinerarea gazelor reziduale și de producerea de căldură și energie electrică în instalații de cogenerare, în pofida faptului că alocarea cu titlu gratuit a cotelor este permisă în acest sens în temeiul articolului 10a alineatele (1) și (4) din directiva privind comercializarea și al Deciziei 2011/278/UE a Comisiei?
14. Căldura măsurabilă sub formă de abur provenit dintr-o instalație SCE care este livrat unei rețele de abur cu mulți consumatori de abur, dintre care cel puțin unul nu este o instalație SCE, trebuie să se considere că reprezintă o subinstalație a căldurii de referință potrivit articolului 3 litera (c) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei?
15. Prezintă relevanță pentru răspunsul la a paisprezecea întrebare:
- a) aspectul dacă rețeaua de abur aparține celui mai mare consumator de abur din rețea și consumatorul respectiv este o instalație SCE,
 - b) ponderea din căldura totală livrată rețelei de abur care este utilizată de cel mai mare consumator,
 - c) numărul furnizorilor și al consumatorilor de abur care există în rețeaua de abur,
 - d) aspectul dacă există incertitudine cu privire la persoana care a produs căldura măsurabilă pe care o dobândesc consumatorii de abur respectivi și
 - e) aspectul dacă modul de repartizare a aburului utilizat în cadrul rețelei fi modificat astfel încât o serie de consumatori de abur care nu sunt instalații SCE să intre în rețea sau utilizarea de către consumatorii deja existenți care nu sunt instalații incluse în SCE să crească?
16. Dacă răspunsul la a paisprezecea întrebare depinde de împrejurările fiecărui caz, care sunt împrejurările cărora trebuie să li se acorde o importanță specială?

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78)

⁽²⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 130, p. 1)

⁽³⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2013, L 240, p. 27).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 22 aprilie 2015 – Aleksej Petruhhin

(Cauza C-182/15)

(2015/C 205/31)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa